



El gràfic mostra el percentatge de creixement de les diferents comarques gironines en el període 1981-86. Mentre la Selva se situa al davant amb una taxa del 8,7%, el Ripollès és a la cua amb una davallada de la població del -3,1%. En la llista es pot veure l'ordenació de les comarques segons el creixement en milers de persones. Les xifres negatives indiquen la pèrdua d'habitants. (Gràfic: J. Coll)

El ball de la gent

01 Vallès Occidental	17.826
02 Maresme	15.714
03 Vallès Oriental	9.838
04 Selva	7.174
05 Gironès	6.109
06 Baix Camp	5.233
07 Alt Empordà	4.406
08 Baix Penedès	3.524
09 Baix Llobregat	2.872
10 Garraf	2.568
11 Alt Penedès	2.071
12 Baix Ebre	1.886
13 Segrià	1.592
14 Monsià	949
15 Alt Camp	730
16 Baix Empordà	480
17 Osona	237
18 Vall d'Aran	226
19 Cerdanya	198
20 Conca de Barberà	139
21 Pallars Sobirà	14
22 Urgell	-10
23 Garrotxa	-83
24 Solsonès	-103
25 Segarra	-274
26 Terra Alta	-289
27 Noguera	-316
28 Anoia	-335
29 Tarragonès	-355
30 Priorat	-368
31 Bages	-370
32 Garrigues	-406
33 Alt Urgell	-468
34 Berguedà	-884
35 Ripollès	-1.016
36 Pallars Jussà	-1.331
37 Ribera d'Ebre	-1.346
38 Barcelonès	-75.817

Són l'únic indret on l'oferta de treball encara atrau la immigració

Les comarques de Girona trenquen l'estancament demogràfic de Catalunya

Les comarques gironines són l'únic indret de Catalunya on encara continua arribant gent d'altres zones i on existeixen millors oportunitats de trobar treball. Aquesta és una de les conclusions d'un estudi elaborat pel Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya (CIDC), que serà presentat dimecres vinent a Barcelona. L'informe, al qual ha tingut accés PUNT DIARI, assenyala que en els darrers cinc anys la població resident a Catalunya ha quedat pràcticament estancada: només ha guanyat quinze habitants.

en canvi, passa del 7'8% (1981) al 8'2 (1986).

L'estudi del CIDC posa en evidència que s'ha trencat en el darrer quinquenni el que havia estat una pauta durant més d'un segle: l'augment continuat de la població catalana.

Girona, un cas a part

A l'hora de fer l'anàlisi demogràfica, s'ha de tenir en compte dos factors: el creixement vegetatiu i les migracions. Pel que fa al primer d'ells (la diferència entre els naixements i les defuncions), cal dir que a Catalunya es registra durant el darrer quinquenni un balanç positiu de 113.000 habitants, però que és més o menys la meitat del creixement vegetatiu del quinquenni anterior. Això vol dir que els catalans cada vegada tenen menys fills i que la població del nostre país està envellint, apropant-se a les pautes europees.

Segons Joaquim Capellades, «caldrà pensar a reconvertir els equipaments i adaptar-los a una societat del futur on hi haurà menys infants i més persones grans».

Respecte als saldos migratoris (l'arribada a Catalunya de gent procedents d'altres zones de l'Estat), l'estudi també aporta un element important: per primera vegada i en el quinquenni del

1981 al 1986, la gent ja no ve a viure i a treballar a Catalunya, sinó que pel contrari, se'n va. Les xifres indiquen que 112.985 persones han abandonat el Principat. La sortida de població més important la registren les comarques de Barcelona, amb quasi 120.000 residents de menys, seguida de Lleida (4.196). La tendència s'inverteix a les comarques de Tarragona, on han arribat en el darrer quinquenni 88 persones, xifra quasi nul·la si es té en compte que en el quinquenni anterior s'havien registrat quasi 30.000 nous residents.

En comparació amb aquestes dades, les comarques de Girona es constitueixen en un cas a part, convertint-se en l'única demarcació territorial de Catalunya on arriba gent en quantitats remarcables. Així, entre 1981 i 1986, s'han establert a les nostres comarques 10.510 persones provinents d'altres indrets, xifra fins i tot una mica més alta que la registrada durant el quinquenni anterior.

Segons Joaquim Capellades, «les comarques gironines són sens dubte la zona més dinàmica de Catalunya. És on hi ha millors oportunitats de treball i una bona qualitat de vida. Per això és important que es vigili que l'augment de població no tingui a la llarga repercussions negatives».

Selva, Gironès i Alt Empordà, al davant

Tres comarques de Girona —la Selva, el Gironès i l'Alt Empordà— així com el Maresme, es troben entre les deu primeres en creixement de població. Segons l'estudi del CIDC, això demostra que el dinamisme demogràfic està directament lligat a l'existència d'una estructura productiva diversificada, amb pes important del sector serveis (Gironès) i especialment del turístic (la Selva, Alt Empordà, Maresme). També incideix en el creixement demogràfic la industrialització recent, com és el cas del Vallès Oriental, i les bones comunicacions. A la cua es troben en canvi les comarques on la indústria tradicional ha fet fallida (Ripollès). Cas especial és el Barcelonès, que se situa en darrer lloc. Allà, a la crisi de la indústria s'ha afegit la pèrdua de qualitat de vida i en definitiva l'esgotament del model de creixement que ja s'ha registrat a totes les metròpolis europees.

Components del creixement demogràfic per àmbits territorials. 1971-1986

	BARCELONA	GIRONA	LLEIDA	TARRAGONA	CATALUNYA
1971-1975					
Creixement total	474.887	29.449	1.258	47.193	552.787
Creixement vegetatiu	267.892	14.585	9.675	16.241	308.393
Saldo migratori	206.995	14.864	-8.417	30.952	244.394
1976-1981					
Creixement total	233.307	25.194	4.801	32.719	296.021
Creixement vegetatiu	216.397	15.576	9.203	19.395	260.571
Saldo migratori	16.910	9.618	-4.402	13.324	35.450
1981-1986					
Creixement total	-26.387	17.510	-1.196	10.088	15
Creixement vegetatiu	93.000	7.000	3.000	10.000	113.000
Saldo migratori	-119.387	10.510	-4.196	88	-112.985

Municipis gironins de més de cinc mil habitants

	1981	1986	1981	1986
Figueres	30412	31942	Girona (*)	86624 66102
Roses	8004	9219	Cassà Selva	6739 7100
St. Feliu G.	15500	14943	Banyoles	12451 12854
Bisbal, la	7411	7626	Sta. Coloma F.	6993 7581
Torroella M	5651	6271	Blanes	20353 22472
Palafurgell	15156	16674	Lloret	10463 13110
Palamós	12376	12198	Anglès	5028 5132
Olot	25072	25350	Puigcerdà	5839 6036
Llagostera	5033	5097	Ripoll	12209 11670
Salt (*)	0	21052		

Les xifres

La xifra del padró del 1981 de Girona inclou els aleshores agregats de Salt i Sarrí. Per tant, la «pèrdua» de població respecte al 1986 no és indicativa de cap crisi demogràfica.